

Siku ya Pentekoste

"Siku ya Pentekoste waumini wote walikuwa wamekusanyika pamoja mahali pamoja. Ghafila, ikawa na sauti kutoka mbinguni kama ya dhoruba kubwa ya upepo, ikajaa nyumba yote walipokuwa wameketi. Kisha, vitu vilivyoonekana kama mioto au ndimi za moto vikaonekana na kutua juu ya kila mmoja wao. Na kila mtu aliyekuwepo alijaa Roho Mtakatifu na akaanza kuongea kwa lugha nyingine, kama Roho Mtakatifu alivyowapa uwezo huo."
Matendo 2:1-4

Ulimwengu wa Kikristo kwa kawaida unatambua matukio matatu makuu kama msingi wa imani zao za kidini: Kuzaliwa kwa miujiza kwa Yesu kutoka kwa mama yake Mariamu; kifo cha Yesu msalabani Kalvari; na ufufuo wa Yesu "siku ya tatu" kwa asili yake ya kiroho ya kimungu. Kuna tukio la nne la umuhimu mkubwa kwa Mkristo - ambalo, hata hivyo, kwa kawaida halipatiwe thamani ya kina kama inavyostahili. Ni Siku ya Pentekoste, ambayo ilitokea siku hamsini baada ya ufufuo wa Yesu. Kusudi letu katika tafakari hii ni kuchunguza asili, historia, na muhimu zaidi, maana ya siku hii maalum katika historia ya imani ya Kikristo.

Neno "Pentekoste" linapatikana mara tatu tu katika Biblia na kwa kuwa ni neno la Kigiriki, linaonekana tu katika Agano Jipya. Matumizi yake yanayojulikana zaidi yanapatikana katika maneno ya andiko letu la ufunguzi. Neno hili linatumika baadaye katika Matendo 20:16: "Paulo alikuwa amedhamiria kupita

kwa haraka Efesu, kwa kuwa hakutaka kukaa Asia; kwani alihangaika, kama ingewezekana kwake, kuwa Yerusalemu siku ya Pentekoste." Matumizi ya mwisho ya neno hili ni katika 1 Wakorintho 16:8: "Nitasalia hapa Efeso hadi Siku ya Pentekoste." Katika marejeleo haya mawili ya mwisho, inaashiriwa kwamba Pentekoste ilikuwa zaidi ya tukio maarufu tu linaloelezwa katika kitendo cha 2 kuhusu kutolewa kwa Roho Mtakatifu. Pentekoste ilikuwa na asili yake kama mojawapo ya siku za sikukuu za Wayahudi zilizoenezwa katika Agano la Kale.

Sikukuu ya Agano la Kale

Kile kilichojulikana katika nyakati za Agano Jipya kama Pentekoste kilikuwa mojawapo ya sikukuu tatu za kila mwaka za Israeli. Katika Agano la Kale, kilijulikana kwa majina mawili - "Sikukuu ya Mavuno" na "Sikukuu ya Wiki." Tunaisoma kwa jina lake, Sikukuu ya Mavuno, katika Kutoka 23:14-16: "Mara tatu katika mwaka utaadhiriwa sikukuu kwa ajili yangu. Utaadhiri sikukuu ya mikate isiyo na chachu: . . . Na sikukuu ya mavuno [Pentekoste], matunda ya kwanza ya kazi yako, uliyopanda shambani: na sikukuu ya mkusanyiko, mwishoni mwa mwaka, utakapokusanya kazi yako shambani."

Rejea nyingine kuhusu sikukuu hii ipo katika Kumbukumbu la Torati 16:9,10,16, ambapo inaitwa Sikukuu ya Wiki. "Hesabu wiki saba tangu uanze kuvuna nafaka wakati wa mavuno. Kisha sherehekea Sikukuu ya Mavuno ili kumheshimu BWANA, Mungu wako. Mletee dhabihu ya hiari kulingana na baraka mliyopokea kutoka kwake. . . . Kila mwaka kila mtu katika Israeli lazima asherehekee sikukuu hizi tatu: Sikukuu ya Mikate

Isiyo na Chachu, Sikukuu ya Mavuno, na Sikukuu ya Majukusi. Katika kila mojawapo ya matukio haya ya E , wanaume wote lazima waonekane mbele ya BWANA, Mungu wenu, mahali atakapochagua, lakini hawapaswi kuonekana mbele ya BWANA bila zawadi kwa ajili yake." Sikukuu ya Mawaki pia inatajwa katika sehemu nyingine mbili: Kutoka 34:22 na Hesabu 28:26-31.

Mambo ya Walawi sura ya 23 inaeleza kwa undani hasa wakati Pentekoste ilipotokea, kusudi lake, na kwa nini ilielezea kwa majina mawili - Sikukuu ya Mavuno na Sikukuu ya Wiki. Ayah 5-7 zinasema, "Mnamo kumi na nne ya mwezi wa kwanza jioni ni Pasaka ya BWANA. Na katika siku ya kumi na tano ya mwezi huo huo ni sikukuu ya mikate isiyo na chachu. . . . Siku ya kwanza [siku ya kwanza ya Sikukuu ya Mikate Isiyo na Chachu - siku ya kumi na tano ya mwezi wa kwanza] mtakuwa na mkusanyiko mtakatifu; nanyi hamtatenda kazi yoyote ya mshiko." Siku hii ya kwanza ya Siku Kuu ya Mikate Isiyo na Chachu ilipaswa kuwa "mkusanyiko mtakatifu," yaani, Sabato maalum. Siku za Sabato zilikuwa zile ambazo Waisraeli hawakufanya kazi za kawaida. Katika hali hii, haikuwa Sabato ya siku ya saba ya kila wiki, bali Sabato maalum - mkusanyiko mtakatifu kwa Bwana.

Tukiendelea na Mambo ya Walawi 23:10,11, "Nena na wana wa Israeli, uwaambie, Mtakapofika katika nchi nitakayowapa, na mkakavua mazao yake, ndipo mtaleta mfunjo wa mazao ya kwanza ya mavuno yenu kwa kuhani: Naye atatitisha mfunjo huo mbele za BWANA, ili mupate kibali; siku inayofuata baada ya Sabato, kuhani atautitisha." Kutikisa huku kwa funzi, au kikapu, cha mazao ya

kwanza ya mavuno ya nafaka ya Israeli, kulipaswa kufanywa siku ya kumi na sita ya mwezi wa kwanza, "siku baada ya" Sabato maalum, ambayo ilikuwa ni tarehe kumi na tano, kama ilivyotajwa hapo awali.

Mambo ya Walawi 23:15,16 inasema: "Kuanzia siku iliyo baada ya Sabato - siku mnapoleta funzi la nafaka kuinuliwa kama dhabihu maalum [siku ya kumi na sita ya mwezi wa kwanza] - hesheni wiki saba kamili [siku 49]. Endelea kuhesabu hadi siku baada ya Sabato ya saba, siku hamsini baadaye. Kisha uletee BWANA dhabihu ya nafaka mpya." Siku hii ya hamsini ilikuwa ni Siku Kuu ya Mwisho wa Wiki - au Siku Kuu ya Mavuno. Inaitwa Siku Kuu ya Mwisho wa Wiki kwa sababu tarehe ambayo sikukuu hiyo ilifanyika iliamuliwa kwa kuhesabu wiki saba, pamoja na siku moja, tangu wakati ambapo funza ya matunda ya kwanza ilitolewa. Aidha, neno la Kigiriki Pentekoste linamaanisha "siku ya hamsini." Kulingana na hesabu ya Kiyahudi kila mwaka wa kalenda, tarehe ya Pentekoste inaweza kubadilika kati ya nusu ya pili ya Mei na nusu ya kwanza ya Juni. Kulingana na hesabu ya Mambo ya Walawi 23, tarehe inayolingana na Pentekoste mwaka huu ilikuwa Mei 23, 2026.

Madhumuni ya Tamasha la Israeli

Sikukuu hii ya Israeli ilikuwa ni sherehe ya kumshukuru Mungu kwa mazao yao ya kwanza, hivyo ndiyo iliyopewa jina la pili, Sikukuu ya Mavuno. Huu ulikuwa mavuno maalum. Haikuwa mavuno ya mboga au matunda bali ilikuwa mavuno ya nafaka - hasa ngano. Mazao ya kwanza ya mavuno haya yaliwekwa wakfu kwa Mungu. Wakati wa sikukuu hii, dhabihu nyingi zilitolewa. Kulikuwa na dhabihu za kuteketezwa, dhabihu za nyama, dhabihu za

vinywaji, dhabihu za dhambi, na dhabihu za amani - zote zikitolewa kama sherehe ya shukrani kwa Mungu kwa mavuno yao ya ngano. Mambo ya Walawi 23:16-20

Matoleo maalum ya sikukuu hii yalikuwa ni "toleo jipya la nyama," kama ilivyoelezwa katika aya ya 16. Tofauti hii inaelezwa katika Mambo ya Walawi 23:17: "Mtaleta kutoka katika makazi yenu mikate miwili ya kunyooka, ya nusu ya kumi mbili; zitakuwa za unga laini; zitoke zikiwa zimeokwa kwa chachu; ndizo matunda ya kwanza kwa BWANA." Waisraeli walipaswa kutoa mikate miwili ya mkate iliyotengenezwa kutoka kwa matunda ya kwanza ya mavuno yao ya ngano. Mikate hiyo ilipaswa kutikiswa mbele za Bwana kama shukrani na kujitolea kwake kwa wingi wa mavuno yao. Siku hamsini kabla ya hapo walikuwa pia wameweka dhabihu mbele za Mungu, lakini ilikuwa ni mchanganyiko tu wa matunda ya kwanza. Sasa walikuwa wameanza mavuno halisi ya ngano na wakaleta mikate miwili, iliyotengenezwa kutokana na walichokuwa wamekavuna hivi punde, ili kumtolea Bwana. Mavuno yao sasa yangeendelea hadi ngano yote ikusanywe.

Ulinganifu na Agano Jipya

Sababu ya kuingia kwa undani kuhusu Siku Kuu ya Mavuno ya Israeli, au Siku Kuu ya Majuma, ni kwamba inaunganishwa mahususi na Siku ya Pentekoste ya Agano Jipya. Kwanza, tunatambua muafaka wa wakati wa sikukuu hii. Kama ilivyonukuliwa hapo awali kutoka Mambo ya Walawi 23:5, siku ya 14 ya mwezi wa kwanza ilikuwa Pasaka ya Israeli. Katika Agano Jipya, hili linaendana na kifo cha Yesu kama mwana-kondoo mkuu wa Pasaka -

"Mwana-kondoo wa Mungu, aondoleaye dhambi ya ulimwengu." (Yohana 1:29). Kifo cha Yesu kilitokea hasa tarehe hii hiyohiyo. Tukirejelea tena Mambo ya Walawi 23:10,11, siku mbili baadaye, mnamo siku ya 16 ya mwezi wa kwanza, funza, au kikapu, cha mazao ya kwanza kilitikiswa mbele za Bwana. Hii inaendana na ufufuo wa Yesu, ambao vivyo hivyo ulitokea siku mbili baada ya kifo chake kama mwana-kondoo wa Pasaka. Kama alivyotabiri, Yesu alikuwa kaburini kwa sehemu ya siku tatu - sehemu ya tarehe 14, siku nzima ya tarehe 15, na sehemu ya tarehe 16 ya mwezi wa kwanza, kwa hesabu ya Kiyahudi. Mathayo 16:21; Luka 9:22

Mtume Paulo alisema katika 1 Wakorintho 15:20 kwamba Yesu alikuwa "mbegu za kwanza za waliolala." Yeye ndiye funza, ndiye kikapu cha mbegu za kwanza—mtu wa kwanza kabisa kufufuliwa kutoka kwa wafu kwenda katika uzima wa milele kwa nguvu kuu ya Mungu. (Wakolosai 1:18). Hii "kumpeperusha" kwa ishara kwa funza ya mbanzi wa kwanza ilionyesha kupokewa kwa kafara ya ukombozi ya Yesu na Mungu, ambayo matokeo yake yalikuwa ufufuo wake kutoka kwa wafu kwa nguvu za kimungu. Mwisho, kwa kuhesabu Sabato saba na kuongeza moja, au siku hamsini, tangu ufufuo wa Yesu, funza ya mbanzi wa kwanza, hutufikisha kwenye Siku ya Pentekoste, kama ilivyoandikwa katika kitabu cha Matendo sura ya 2.

Kama vile sherehe ya Israeli ilivyokuwa ni utoaji wa mazao ya kwanza ya mavuno yao ya ngano, Siku ya Pentekoste ilijumuisha utoaji wa mazao ya kwanza makuu zaidi - "ngano ya kiroho" kwa Mungu. Kanisa, lililoundwa na Wakristo waaminifu, lilipaswa kujumuishwa kama sehemu ya darasa la mazao ya

kwanza. Yesu alikuwa "wa kwanza" wa darasa la matunda ya kwanza, lakini kanisa nalo, kama ilivyoandikwa katika Yakobo 1:18, ni "aina fulani ya matunda ya kwanza." Yohana Mwongofu pia anazungumzia Wakristo waaminifu kama "matunda ya kwanza" katika Ufunuo 14:4, ambapo anawaelezea hawa kama "waliokombolewa kutoka miongoni mwa wanadamu, wakiwa matunda ya kwanza kwa Mungu na kwa Mwana-Kondoo." Utoaji huu wa kanisa ulianza Pentekoste, ambapo ulipeperushwa ishara, au kuonyeshwa, mbele ya Baba wa Mbinguni kama uliotolewa kwa ajili yake.

Katika kuangalia Siku ya Pentekoste, ilikuwa kilele cha matukio matatu muhimu sana na ya maana katika mpango wa Mungu. La kwanza lilikuwa bei ya ukombozi, ambayo Yesu alitoa alipokufa kama bei sawa kwa Adamu msalabani. (1 Timotheo 2:5,6). Ya pili kati ya matukio haya makuu ilikuwa ufufuo wa Yesu kwa nguvu kuu ya Mungu. (Waefeso 1:19-21). Ya tatu ilikuwa Siku ya Pentekoste - siku ya kuwekwa wakfu kwa kanisa lijalo kwa Baba wa Mbinguni.

Siku ya Pentekoste

Matukio yaliyojumuisha Siku ya Pentekoste ni mengi. Haikuwa tu siku ambayo Roho Mtakatifu alikuja juu ya kanisa. Hili kwa hakika lilitokea, na faida zake hazikuwa tu kwa wale waliokuwepo wakati huo, bali zimeenea katika kipindi chote tangu wakati huo, kwa wale ambao wamejitolea maisha yao kwa Mungu kwa njia inayokubalika.

Kwa wale wafuasi mia moja ishirini wa Yesu waliokusanyika katika chumba cha juu ambao walikuwa wameweka maisha yao wakfu kwake, Siku

ya Pentekoste ilimaanisha mambo mengi. (Matendo 1:15). Iliimaanisha kwamba Mungu alikuwa amekubali utakatifu wao kwake. Iliimaanisha kwamba sasa walikuwa wamehalalishwa machoni pake. Iliimaanisha kwamba sasa maisha yao ya toleo yangeanza, na ilimaanisha kwamba kuzaliwa upya kwa Roho Mtakatifu kulitokea. Kwa hivyo, sasa wangukuwa Viumbe Vipya katika Kristo Yesu. Warumi 5:1; 12:1; 1 Petro 1:3; 2 Wakorintho 5:17

Siku ya Pentekoste pia imekuwa na umuhimu mkubwa kwa Wakristo wote wa kweli hadi sasa. Ilionyesha ufunguzi wa "wito mkuu wa Mungu katika Kristo Yesu." (Wafilipi 3:14). Pentekoste pia ilidokeza upako, au utakatifu, wa kanisa kama darasa, kuwa "uharifu wa kifalme" wa Mungu. (1 Petro 2:9). Ilionyesha kwamba sasa fursa ilikuwa wazi kwa kila mtu anayetarajiwa kuwa mwanachama wa ukuhani huo kupokea vitu ambavyo wale waliokuwa katika chumba cha juu walikuwa wakivipokea - kupokewa na Mungu kwa u , utakatifu wao, kutanguliwa kwao, mwanzo wa dhabihu yao, na kuzaliwa kwa Roho Mtakatifu. Tangu Pentekoste, kila mtu anayetarajiwa kuwa mwanachama wa ukuhani wa kifalme ameingia katika uhusiano huo huo kwa sababu ya matukio yaliyotokea wakati huo.

Hata inaweza kusemwa kwamba katika Pentekoste ilianza mchakato wa kumrudisha mwanadamu katika muafaka na neema ya Mungu, ukianza na kanisa. Hakika, Siku ya Pentekoste ilikuwa ni ushahidi wa kwanza wa dhahiri kwa wanadamu wa Mungu kuhesabia faida za gharama ya ukombozi iliyotolewa na Yesu. Warumi 4:16-25

Roho Mtakatifu

Kuelewa kumiminwa kwa Roho Mtakatifu ni muhimu ili kuthamini umuhimu kamili wa Pentekoste. Nini maana ya Roho Mtakatifu? Kwa ujumla, Roho Mtakatifu ni nguvu na ushawishi usioonekana wa Mungu. Imekuwepo daima. Mungu yu tangu milele hata milele, na hivyo basi nguvu zake na ushawishi wake - Roho wake Mtakatifu - pia ni tangu milele hata milele.

Hata hivyo, kuna maana ya kina zaidi ya Roho Mtakatifu inapohusu Wakristo waliojitolea. Kwa hawa, Roho Mtakatifu anaweza kufafanuliwa kama ushawishi na nguvu takatifu na ya haki ya Mungu inayotoa cheche ya uhai, inayoilea, na kuongoza maisha yao mapya "ndani ya Kristo." (2 Wakorintho 5:17). Neno "roho" linatokana na neno la Kigiriki pneuma na linamaanisha "pumzi." Ili kurahisisha ufafanuzi wa Roho Mtakatifu kwa Mkristo, unaweza kulinganishwa na kile ambacho pumzi ya uhai ni kwa mwili wa kawaida. Mwili lazima uwe na pumzi ya kimwili ya uhai. Ikiwa pumzi itatolewa kwenye mwili wa kawaida, hufa ndani ya dakika chache. Vilevile, bila Roho Mtakatifu - ushawishi mtakatifu na wa haki wa Mungu - maisha mapya ya Mkristo katika Kristo hayawezi kuishi, kuendelea, na kukua hadi utu uzima.

Roho Mtakatifu katika Pentekoste

Kitabu cha Matendo sura ya 2 inaelezea kilichotokea Siku ya Pentekoste kuhusiana na kutolewa kwa Roho Mtakatifu. Ayah 2-4 zinasema: "Ghafla, ikawa sauti kutoka mbinguni kama ya dhoruba kubwa ya upepo, na ikajaa nyumba yote walipokuwa wameketi. Kisha, vitu vilivyoonekana kama miili ya

moto au ndimi za moto vikaonekana na kutua juu ya kila mmoja wao. Na wote waliokuwepo walijazwa na Roho Mtakatifu na wakaanza kusema kwa lugha nyingine, kama vile Roho Mtakatifu alivyowapa uwezo huo."

Kwa nini Mungu alitoa onyesho kubwa la nje la kutolewa kwa Roho Mtakatifu kama "sauti kutoka mbinguni," "ngurumo ya dhoruba kubwa ya upepo," "kuonekana kama mioto au ulimi wa moto," na kusema kwa lugha zingine? Kulikuwa na sababu mbili kwa nini hili lilifanyika.

Kwanza, ilikuwa ni ushuhuda kwa wale waliokuwepo. Maelezo yanaeleza, "Kulikuwa na Wayahudi wakaao Yerusalemu, watu wacha Mungu, kutoka kila taifa chini ya mbingu." Wayahudi wengi walikuwa wamesafiri hadi Yerusalemu kwa sababu hii ilikuwa mojawapo ya siku zao za sikukuu. Wakati utoaji wa Roho Mtakatifu ulipowafanya mitume kuwa hai, nao wakaanza kusema [au labda kueleweka] katika lugha nyingine, ilikuwa ni ushuhuda kwa wote waliokusanyika hapo. (Matendo 2:5,6). Wengi walishangaa na kujiuliza mambo haya yalimaanisha nini. Wengine waliwashtaki mitume kwa kuwa wamelewa. Hii ilisababisha Petro kusimama na kuwahutubia umati. Alinukuu kutoka kwa Nabii Yoeli, na kutoka kwa Zaburi, akitoa ushuhuda mzuri wa mpango wa Mungu, uliokuwa umeelekezwa kwa Yesu. (Matendo 2:12-40). Matokeo ya ushuhuda huo yameelezwa katika Matendo 12:41. "Siku hiyo hiyo wakawongezwa kwao takriban nafsi elfu tatu."

Pili, kutolewa kwa Roho Mtakatifu wakati wa Pentekoste ilikuwa ni onyesho la nguvu na ushawishi wa Mungu ambalo halijawahi kuonekana hapo awali katika uumbaji wake wa binadamu.

Nguvu hii ilitawala kwa namna ya kipekee juu ya mitume kwa kuwa walipewa "karama" mbalimbali. Mtume Paulo alitaja baadhi ya vipawa hivi katika 1 Wakorintho 12:28-30 kama: "vipawa vya uponyaji, uongozi, utawala, utofauti wa lugha . . . wafanya miujiza." Haya yote yalikuwa sehemu ya vipawa vya dhahiri vya Roho Mtakatifu vilivyotolewa kusaidia kuanzisha Kanisa la Awali na mamlaka ya mitume. Vilikuwa onyesho kubwa la nguvu na ushawishi wa Mungu juu yao, vikidhihirisha mamlaka yake kwa niaba yao.

Umuhimu Mkubwa Zaidi

Ingawa maonyesho haya yalikuwa ya ajabu, ingawa zawadi hizo zilikuwa za kusisimua, na ingawa ziliongeza washiriki wapya elfu tatu kwa idadi yao kwa siku moja, hakuna chochote kati ya haya kilichokuwa umuhimu mkuu wa Pentekoste. Maana kuu ya Pentekoste ilihusu kazi kuu ya Roho Mtakatifu, ambayo ilikuwa ya kuwa ya ndani. Kazi hii haikupaswa kuonekana na mwanadamu. Kwa hakika, ilikuwa kazi ya kukuza maisha ya Kiumbe Mpya ya kila mshiriki binafsi wa "mwili wa Kristo." 1 Wakorintho 12:27

Tukio muhimu zaidi linalohusiana na Siku ya Pentekoste lilikuwa kuzaliwa upya kwa kila mmoja wa wanafunzi na Roho Mtakatifu. Katika 1 Wakorintho 12, Paulo anajadili jambo hili hasa. Baada ya kutaja zawadi mbalimbali za roho katika mistari ya awali, anasema katika 1 Wakorintho 12:31, "Tafuteni sana zawadi bora; na tena nawaonyesha njia iliyo bora zaidi." "Njia bora zaidi" ilikuwa mada ya sura inayofuata moja kwa moja, 1 Wakorintho 13 – ambapo mtume alijikita kikamilifu katika sifa ya upendo. Upendo ni jumla ya matunda

ya roho, ambayo inaelezea ukuaji wa maisha mapya katika Kristo. (Wagalatia 5:22,23). Hii ilikuwa njia bora zaidi, kazi bora zaidi ya Roho Mtakatifu, na umuhimu mkuu zaidi wa Pentekoste.

Kazi za Roho Mtakatifu

Kazi ya ndani ya Roho Mtakatifu, ambayo Paulo aliifupisha kuwa upendo, inatajwa katika maandiko mengi ya Agano Jipya. Sura ya nane ya Warumi ina mjadala wa kina kuhusu Roho Mtakatifu, unaotoa mwanga mwingi na mwongozo kwa wafuasi wa Kristo. Maneno "Roho Mtakatifu" au "Roho" yanatajwa takriban mara ishirini katika sura hii pekee. Kazi za Roho Mtakatifu kama zilivyoelezwa hapa zinaweza kugawanywa katika maeneo kumi.

1. Warumi 8:1,2 inazungumzia Roho Mtakatifu kama "sheria", sheria ya uzima. Mkristo lazima awe na Roho Mtakatifu - sheria ya uzima - la sivyo Kiumbe Kipya hufa. Aya hizi zinasema: "Basi sasa hakuna hukumu kwa wale walio katika Kristo Yesu. ... Kwa maana sheria ya Roho wa uzima katika Kristo Yesu imenifanya huru kutokana na sheria ya dhambi na mauti." Si tu kwamba kifungu hiki kinasema kwamba Roho Mtakatifu ni "sheria" ya uzima, bali pia kimewafanya wafuasi wa nyayo za Yesu huru kutoka kwa ile sheria nyingine ambayo walikuwa chini yake hapo awali - "sheria ya dhambi na mauti."

2. Roho Mtakatifu ni ushawishi ambao mtu hutembea na kufikiri kwa njia yake. Warumi 8:4-6 inaonyesha hili: "Ili haki ya torotro ya sheria itimizwe ndani yetu, sisi tusiofuatia mwili, bali Roho. Kwa maana wale walio wa mwili hufikiria mambo ya mwili; bali wale walio wa Roho hufikiria mambo ya Roho.

Kwa maana fikira ya mwili ni mauti; bali fikira ya Roho ni uzima na amani."

3. Kuumbwa upya kwa Roho Mtakatifu kunaakisi wazo la "Kristo ndani yako, tumaini la utukufu." (Wakolosai 1:27). Warumi 8:9,10 inadokeza hili, ikisema, "Ninyi hamko katika mwili, bali katika Roho, ikiwa kweli Roho wa Mungu anaishi ndani yenu. Basi mtu asipokuwa na Roho wa Kristo, si mwake. Na ikiwa Kristo yu ndani yenu, mwili umekufa kwa ajili ya dhambi; bali Roho ni uhai kwa ajili ya haki." Hii Roho Mtakatifu wa Mungu, au, kama Paulo anavyoita pia, "Roho wa Kristo," lazima awe "ndani" ya wafuasi wake. Kristo hayupo kihalisi ndani yetu. Ni roho yake ya kuzaliwa upya, ushawishi wake, ulio katika mioyo yetu, na ambao hutuhamasisha. 1 Yohana 2:27

4. Kazi ya nne ya Roho Mtakatifu inaelezwa katika Warumi 8:11, ambayo inasema, "Kama Roho wa yule aliyemfufua Yesu katika wafu akiishi ninyi, yeye aliyemfufua Kristo katika wafu atazihuisa na miili yenu ya kufa kwa Roho wake aliyeishi ninyi." Roho Mtakatifu "huhuisa" - hutoa uhai. Hutoa fursa kwa mtu kumtumikia Mungu, kuelewa Ukweli wake, kuwa dhabihu inayokubalika, na hatimaye atatoa "taji la uzima" kwa wale walio waaminifu hata kufa. Ufunuo 2:10

5. Kazi ya Roho Mtakatifu katika akili zetu hutusaidia katika kufaisha, au kuuawa, matendo ya mwili wetu ulioanguka. Warumi 8:13 inasema, "Maana mkiishi kwa mwili, mtafa; bali kwa Roho mkiua matendo ya mwili, mtaishi."

6. Kazi nyingine ya Roho Mtakatifu inatajwa katika Warumi 8:14, "Maana wote wanaongozwa na Roho

wa Mungu, hao ni watoto wa Mungu." Roho Mtakatifu huongoza na kuelekeza Mkristo. Hili linaweza kufikiwa kama utunzaji wa kimungu wa Mungu kwa wafuasi wake. Roho wake Mtakatifu huleta utunzaji huu kwa kuwa pamoja na wafuasi wake katika kila hatua ya njia nyembamba. Mshairi wa wimbo ameandika, "Ningependelea kutembea gizani na Mungu, kuliko kwenda peke yangu katika nuru." Watu wa Mungu wanaweza kusema hivi kwa sababu ni Roho Mtakatifu - ushawishi na nguvu yake ya uangalizi wa kimungu - anayeongoza na kuelekeza maisha yao.

7. Kuzaa kwa Roho Mtakatifu ni hakikisho la uana. Warumi 8:15 inasema, "Maana hamkupokea roho wa utumwa tena ili muwe na hofu; bali mkapokea roho wa kuasiliwa [wana], ambaye kwa yeye tunalia, Abba, Baba." Ni hakikisho gani lile Roho anayetoa kwa wafuasi wa Kristo kwamba wao ni watoto wa Mungu!

8. Warumi 8:16 inasema, "Roho mwenyewe hushuhudia pamoja na roho zetu, kwamba sisi ni watoto wa Mungu." Hii ni uthibitisho kwamba roho yetu, moyo wetu, na nia zetu, ambazo zimekabidhiwa kwa Bwana katika utakatifu, ziko kwenye "wimbi" moja, tuseme, na Mungu - yaani, zinashuhudia pamoja na Roho Mtakatifu. Wakati hizi zinaposhuhudia pamoja, ni tamko kwamba tuna malengo yale yale ambayo Mungu, kupitia Roho Mtakatifu, anayokusudia ndani yetu.

9. Roho Mtakatifu hatuzuizi kushiriki katika majaribu na "miuguso" ya maisha ya sasa tukiwa katika mwili. Ni kweli kwamba nguvu za Mungu zinaweza kufanya chochote, na labda angeweza kutumia Roho wake Mtakatifu kutuzuia kupitia majaribu na miuguso ya

mwili. Hata hivyo, hii haiko kwa masilahi yet . Kipengele hiki cha Roho Mtakatifu kinaonyeshwa katika Warumi 8:23, "Na sisi wenyewe, tulio na malimbuko ya Roho, tunalia ndani tukisubiri kwa hamu kuasiliwa kuwa wana, ukombozi wa miili yetu."

10. Warumi 8:26,27 inasema, "Roho naye hutusaidia katika udhaifu wetu; maana hatujui tunachopaswa kuomba kama inavyostahili; bali Roho mwenyewe hutetea kwa ngurumo zisizoweza kutamkwa. Naye yeye aichunguzaye mioyo anajua nia ya Roho [Kigiriki: mwelekeo] ni ipi, kwa kuwa anawatetea watakatifu sawasawa na mapenzi ya Mungu." Roho Mtakatifu, anaposhuhudia pamoja na roho zetu, hutusaidia katika nyakati zile tunapopata ugumu wa kumwomba Baba kama tungetaka, au hatujui tuombe nini. Kama mstari unavyosema, roho anawafanyia upatanisho "kulingana na mapenzi ya Mungu."

Umejazwa na Roho

Tunaonywa na Mtume Paulo tusizime Roho - kwa hiari kukataa nguvu ya kutoa uhai ya Kiumbe Mpya. (1 Wathesalonike 5:19). Lazima tuwe waangalifu dhidi ya hata hiari ya nusu katika suala hili. "Msimhuzunishe Roho Mtakatifu wa Mungu," anasema Paulo katika Waefeso 4:30. Badala yake, tujitahidi kupata kipimo kamili zaidi kinachowezekana cha ushawishi na nguvu ya Mungu - "kujazwa na Roho." (Waefeso 5:18). Hivyo, kwa kuwa waaminifu hata "hadi kufa," tunaweza kuthamini kikweli umuhimu wa Pentekoste na baraka zake kwa Wakristo waliojitolea maisha yao kumfuata Yesu katika nyayo zake za sadaka, mateso, na utumishi kwa Baba wa Mbinguni.